

گرامی باد روز خلع ید از استعمار، روز کارگران ایران

هممیهنان، کارگران بیدار دل،

ایرانیان در روند واکنش نسبت به تهاجم‌های ارتشی و فرهنگی سلطه‌گران غربی از نزدیک به دو قرن پیش، به‌ویژه در پی اندریافت تازه‌ای از هستی ملی، هنگام‌هایی داشته‌اند که یادآوری آن‌ها وظیفه‌ی تاریخی است و می‌تواند در رهایی از تنگناهای کنونی کارساز افتد. یکی از این هنگام‌های عزت‌آور بیستونهم خرداد یک‌هزار و سیصد و سی می‌باشد که مردم ایران، پس از پیکاری دلیرانه، بیگانه‌ی آزمند را به عقب‌نشینی واداشتند و از آن روز گردانندگی صنعت نفت کشور را آغاز کردند.

چهلوش سال پیش، که این پیروزی درخشان به‌دست آمد، بیشتر ملت‌های جهان زیر یوغ استعمار کهنه و نو به سر می‌برند و، بی‌بهره از استقلال راستین، در چنبر واپس‌ماندگی گرفتار بودند. در چنان جوی، درافکندن پنجه در پنجه‌ی غولی جهان‌خوار، که با بهره‌کشی درازمدت از داده‌های سرزمینی و نیروی کار ملت‌های ستم‌دیده فریه شده بود، در چارچوب بسیاری از نگرش‌های ناآشنا با قانونمندی‌های زیست اجتماعی بشر نمی‌گنجید؛ ولی ایرانیان در پرتو همبستگی و با برخورداری از رهبری خردمندانه‌ی مصدق بزرگ چنین کار سترگی را به انجام رساندند. گرچه در خلع ید از استعمار و نهادینه گرداندن جنبش ملی کردن صنعت نفت همه‌ی مردم کشور سهم داشتند؛ ولی، چون در گیرودار اجرای قانون آن کارگران خشمگین، که بیش از دیگران بیداد دشمن را حس کرده بودند، بردباری و پویایی درخوری نشان دادند، به‌حق «افتخار جاوید» برای گروه اجتماعی خود پدید آوردند. پس از گذشت یک‌سال، که شایستگی و ورزیدگی فرزندان این نیاخاک در نگهداری و گرداندن همه‌ی بنگاه‌های صنعت نفت و حتی ساختن فرآورده‌های نیازمند به فن‌شناسی برتر به‌خوبی روشن گردید، حزب ملت ایران بیستونهم خرداد را به نام «روز کارگران ایران» پیشنهاد کرد و پیشوای ملت نیز بر آن صحنه گذارد.

با پی‌ریزی نخستین واحدهای صنعتی نوین در ایران در آستانه‌ی خیزش مشروطیت، کارگران به‌گونه‌ی یک گروه اجتماعی پرشمار پا به صحنه‌ی سیاسی کشور گذاردند و در پیکارهای سلطه‌ستیزانه، که جنبش ملی کردن صنعت نفت و انقلاب را به پیروزی رساند، نقش برجسته‌ای ایفا کردند. پس از انقلابی که عدالت همگانی را در ردیف استقلال ملی و آزادی‌های فردی و اجتماعی هدف قرار داده بود، امید می‌رفت به بهره‌کشی ستمگرانه از نیروی کارگران پایان داده شود؛ اما واپس‌گرایان به‌فرمانروایی‌رسیده خیلی زود جدول ارزش‌های آن را در هم ریختند و، با خودکامگی دژخویانه‌ای، از هر دگرگونی ریشه‌دار جلوگیری کردند و، با همه‌ی توان، به پاسداری از سرمایه‌داری بی‌مهار پرداختند.

ره‌آورد سیاست‌گذاری‌ها و کردارهای خلاف سود و صلاح ملی انحصارگران برکسی‌قدرت‌نشسته در این سالیان دراز فقر سیاه و پیامدهای شوم آن برای همگان، به‌ویژه پویاترین گروه اجتماعی کشور، یعنی کارگران، می‌باشد. داعیه‌ی سازندگی، که هرج‌ومرج اقتصادی سهمگینی را به بار آورده و به سرمایه‌اندوزی از راه دلالی میدان داده، به بسته شدن بسیاری از مرکزهای صنعتی، حتی در بخش خصوصی، انجامیده است و پیوسته از دست‌های تولیدکننده می‌کاهد و بر خیل بیکاران می‌افزاید. نبود برنامه‌های اشتغال‌زا و خودداری از سرمایه‌گذاری در این

راستا نیروی انسانی جوان را نیز گرفتار بیکاری پنهان و آشکار کرده و زمینه‌ساز افزایش تباهی‌های اجتماعی گردیده است.

در این میان، با برچیده شدن سندیکاها و اتحادیه‌ها و سرهم‌بندی کردن شوراهای دست‌آموز، کارگران در برابر پای‌مال گردیدن هر حق قانونی خویش نیز بی‌پناه مانده‌اند. با این همه، سرکوب‌های کور پیاپی جنبش کارگری ایران را از درون‌مایه‌ی حقیقی تهی نکرده است؛ به‌نحوی که درست چهار ماه پیش افزون بر دوهزار تن از به‌گرددش‌درآوردگان چرخ‌های صنعت نفت در اعتراض به کمبود دستمزد خویش در برابر گرانی سرسام‌آور نیازمندی‌های زندگی روزمره گردهمایی بزرگی در تهران برپا داشتند و، به‌رغم یورش نیروهای انتظامی و یگان‌های ضدشورش، ناخشنودی خود را نشان دادند. گرچه خروش خودجوش یادشده در درون و بیرون کشور آن چنان که شایسته بود مورد پشتیبانی قرار نگرفت و هنوز هم شماری از کارگران در سیامچال‌های هولناک به‌سرمی‌برند و سرنوشت روشنی ندارند؛ ولی ایستادگی و کوشش این گروه اجتماعی درآشنا همچنان پیگیر است.

حزب ملت ایران در روز غرورآفرین بیست‌ونهم خرداد، روز کارگران ایران، با بزرگداشت یاد همه‌ی قهرمانان خلع‌ید از استعمار، زنان و مردان این گروه اجتماعی توانمند را به بازسازی و پویا کردن سازمان‌های صنفی خود، که قربانی دسیسه‌بازی حکمرانان تنگ‌نظر گردیده است، فرامی‌خواند و گوشزد می‌نماید، تا آن نهادها به گونه‌ی اصلی‌ترین پایگاه‌های همبستگی همگانی شکل قانونی بگیرد، روند حق‌کشی و سرکوب دنباله دارد.

حزب ملت ایران، که کارگران را سازنده‌ترین گروه‌های اجتماعی کشور می‌شناسد، بار دیگر، آنان را به پیشگامی در پیکار خستگی‌ناپذیر برای برچیدن بساط یکه‌تازی جمهوری اسلامی و برپایی سامانی مردم‌سالارانه فرامی‌خواند تا، در سایه‌ی آن، عدالت همگانی برقرار گردد.

دروغ به اردوی کارگران، پیروز باد ملت.

دبیرخانه‌ی حزب ملت ایران